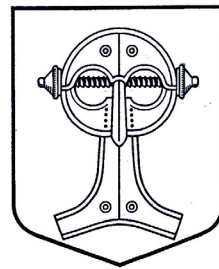

Keīpenes Īvestnesis

Keīpenes pagasta mēnešraksts

Nr.228/9 2011. gada 30. septembris

Dzīves lielākā laime ir mīlestība

Š.g. 29. jūlijā Zelta kāzu jubileja Rūtai un Laimonim Ezeriņiem. Kāzu

Rūta un Laimonis Ezeriņi kāzu dienā

jubileju zelta pāris nosvinēja 30. jūlijā tuvāko cilvēku – bērnu un mazbērnu lokā. Aicināju Ezeriņu pāri uz sarunu, lai izzinātu noslēpumu, ja tāds ir, kā saglabāt mīlestību gadiem ilgi un neapnikot vienam otram.

Protams, ka mani vispirms interesē, kā un kur tad Jūs iepazīnāties.

Rūta. - Es pat varu nosaukt precīzu datumu – tas bija 1957. gada 14. jūnijā Tiju vārda dienā. Tajā laikā es kopā ar vēl sešām meitenēm strādāju Rīgas pilsētas Maizes tirdzniecības uzņēmuma 100. veikalā Pārdaugavā. Vienu no manām darba kolēģēm sauca par Tiju, un viņa mūs – savas kolēģes - uzaicināja uz savu vārda dienu.

Uz šo jubileju kopā ar savu draugu, ar kuru viņš bija mācījies kopā tehnikumā, atnāca arī Laimonis. Es kā Laimoni ieraudzīju, tā viņš man uzreiz iekrita acīs. Pie sevis klusībā nodomāju, ka šo jauno vīrieti gan es labprāt gribētu par draugu.

Man šī diena spilgti palikusi atmiņā. Atceros pat, kas man šajā dienā bija mugurā – tā bija pašas šūta kleita. Un īpašās izjūtas – tās arī pa šiem 50 gadiem nav pagaisušas.

Laimonis. - Man gan par šo notikumu nav gandrīz nekādu atmiņu. Zinu tikai to, ka pie galda blakus nesēdējām. Bet to, kāds bija galds, un kas tur vispār bija – par to neko nevaru pateikt.

Šim vakaram tomēr bija turpinājums....

Rūta. - Jā, bija, bet ne straujš un vētrains. Sākām sazvanīties, satikties, kaut kur kopā aiziet, bet līdz kāzām nonācām tikai 1961. gada 29. jūlijā. -

Vai Jūsu kopdzīves laikā ir bijuši brīži, kad gribējies samest somā savas drēbes un aizcirst aiz sevis durvis?

Rūta. - Nekad nav gribējies tā izdarīt. Es pat biju tik laba sieva un vedekla, ka pametu Rīgu un kopā ar mazo dēliņu Aldi pārcēlos dzīvot uz Keīpeni pie vīramātes Mūrniekos, lai viņai palīdzētu tikt galā ar saimniecības darbiem. Laimoņa mammīte daudz slimoja, bieži uzturējās slimnīcās.

Attālais kaimiņš Egons Virsnītis brīnījās, ka es, rīdziniece, esmu pārcēlusies uz laukiem, un neticēja, ka es mācēšu govīs slaukt un kopt. Taču mācēju gan un ar visu labi tiku galā. Pie tam Laimonis palika dzīvot un strādāt Rīgā. Es Laimonim devu brīvu vaļu, atbraukdama dzīvot ar bērnu uz laukiem. Šādi dzīvojām no 1967. gada līdz 1978. gadam. -

Laimonis. - Man arī nekad nav galvā ienākušas domas par šķiršanos. Tad, kad

Rūta ar dēliņu dzīvoja Mūrniekos, bet es Rīgā, katru sestdienas vakaru braucu uz Mūrniekiem un tikai pirmdienas rītā atgriezos Rīgā – pa tiešo braucu uz darbu. Kad vien laika apstākļi atļāva, no Rīgas uz Mūrniekiem braucu ar motociklu Java. Kad sākās sals un sniegs, tad nācās braukt ar vilcienu. Ja kādu sestdienu darba dēļ netiku pie saviem mīļajiem, tad visu nedēļu jutos kā slim.

Kā rīkojāties dusmās un strīda karstumā? Citi nerunā, citi plēš traukus, citi kliez....

Rūta. - Es nezinu, ko nozīmē strīdēties un ilgstoši dusmoties.

Laimonis. - Es arī nē. Laikam tāpēc tik daudzus gadus esam kopā.

Kādas ir Jūsu dzīvesdrauga labākās īpašības un kādi trūkumi?

Rūta. - Laimonim nemaz sliktu īpašību un kaitīgu ieradumu nav. Ne viņš smēķē,

...un pēc 50 gadiem Zelta kāzu svinībās Mūrniekos

ne dzer. Ir ārkārtīgi labestīgs, iecietīgs, nekad nedusmojas, nepaceļ balsi. Es apbrīnoju viņa iekšējo mieru. Bet viņa vecāki arī bija tādi paši. Vīratēvs dzīvē bija stingrs un noteikts, bet nekad nepacēla balsi – pat uz sunīti un kaķīti nekad neuzkiedza.

Turpinājums 2. lpp.

Turpinājums no 1. lpp.

Domāju, ka liela nozīme cilvēka rakstura veidošanā ir izglītībai un intelekta līmenim. Laimonis pēc tehnikuma turpināja izglītības – pabeidza Rīgas Tehnisko universitāti. Pēc augstskolas beigšanas gandrīz 40 darba gadus apzinīgi un godprātīgi nostrādāja vienā darba vietā – Popova radiatorūpnīcā.-

Laimonis. - Mana sieva ir laba saimniece, garšīgi gatavo.-

Vai atklāsiet noslēpumu, kā laimīgi nodzīvot tik daudzus gadus kopā?

Laimonis. - Nevajag kašķēties par niekiem, galvenais saglabāt mieru un bez uztraukumiem – tad arī viss būs labi.-

Rūta. - Nedrīkst kaut ko uzdomāt un uzspiest otram savu gribu. Paskatoties uz otra sejas izteiksmi, jānāk saprast, kā otrs jūtas un arī respektēt viņa izjūtas. Ja vīra sejā izlasīju, ka viņš ir noguris un negrib nekur iet no mājas, labāk grib palikt un atpūsties, tad arī neuzspiedu gājienam, piemēram, uz teātri. Aiziesim citreiz.

Jācenšas dzīvot bez konfliktiem – visa kopdzīves gudrība. Es gan pēc dabas neesmu tik mierīga kā Laimonis, dažreiz arī pārsteidzos.-

Tagad daudzas latviešu meitenes apprecas ar ārzemniekiem. Kā Jūs vērtējat šādu savienību?

Rūta. - Jā, tagad ir radusies iespēja braukt uz citām valstīm, satikties un iepazīties ar ārzemniekiem, jo dzelzs priekšskars ir vaļā. Līdz tam mēs dzīvojām tādā kā iežogojumā, nebijām brīvi un, kad sprukām brīvībā, tad brīžiem īsti neapjēdzam, ko darām.

Es domāju, ka tomēr ir jādzīvo savā zemē, un tāpēc īsti neatbalstu precības ar ārzemniekiem. It sevišķi tās fiktīvās laulības par naudu – tā ir sevis necienīšana un neapdomība.-

Bet ja nu tā uz ārzemnieku ir mīlestība?

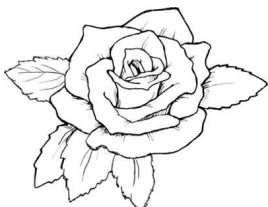
Rūta. - Tādā gadījumā jau nevar to lietu nosodīt.

Taču - lai man kādus ārzemju prinčus piedāvātu, es, tāpat kā pirms 50 gadiem, izvēlētos savu Laimoni.

Ikviena cilvēka sapnis ir atrast cilvēku, kuru mīli un kurš mīl tevi. Domāju, ka mums abiem šis sapnis ir piepildījies.-

Ar Rūtu un

Laimoni
Ezeriņiem
sarunājās
B. Mietule

Kamēr deputāti savā starpā cīnās par varu un saukļu līmenī runā par to, ka kaut kas jādara, lai latvieši nebrauktu prom no Latvijas, un lai tie, kas ir aizceļojuši, atgrieztos, tikmēr arvien daudz vairāk latviešu (un tie pārsvarā ir jauni cilvēki) ir spiesti aizbraukt no dzimtenes, jo te nav darba vai arī darba samaksa ir tik maza, ka nepietiek naudas, lai izdzīvotu un samaksātu visus obligātos maksājumus. Bet jaunajiem taču gribas ne tikai izdzīvot, bet arī pilnasinīgi dzīvot, mācīties, pierādīties,

mīlēt, veidot ģimenes un radīt bērnus...

Arī no mūsu pagasta daudzi jaunieši ir aizbraukuši uz ārzemēm. Daži no aizbraucējiem atgriežas, kļuvuši stiprāki un ieguvuši dzīves pieredzi, dažreiz arī sāpīgu, daži diemžēl vairs Latvijā neatgriezīsies, jo satikuši svešumā savu mīlestību un iesakņojušies svešā zemē. Turpinājumā divu nu jau bijušo ķeipeniešu divi atšķirīgi stāsti par savu dzīvi ārzemēs un atgriešanos vai neatgriešanos dzimtenē.

Piedod, Latvija, piedodiet, mani mīlie

Vitas Skvarikas stāsts

Uz Īriju aizbraucu pirms nepilniem 7 gadiem. Iemesls manai aizbraukšanai tāds pats kā lielākajai daļai aizbraucēju – nebija darba vai arī, ja dabūju darbu, tad darba samaksa bija tāda, ka labi ja ar nopelnīto pietika pārtikai, citiem izdevumiem nauda vairs nesanāca. Uz Latviju tagad atbraucu vairs tikai ciemiņa statusā, lai satiktos ar saviem mīļajiem draugiem un radīņiem, arī lai pabūtu mājās, kurās uzaugu, un pastaigātu pa bērniības takām. Latvijas ekonomiskajā situācijā un darba tirgū pa šiem septiņiem gadiem nekas nav mainījies un neredzu te nekādu perspektīvu, lai atgrieztos Latvijā pavisam.

Viens no iemesliem, kāpēc es esmu iesakņojusies Īrijā, ir arī tas, ka es šeit esmu satikusi savu mīlestību. Jā, ir daudzi traģiski un skumji latviešu meiteņu stāsti par to, kā viņas ievilinātas ārzemnieku izliktajos fiktīvo laulību tīklos, kā viņas paverdzinātas, pazemotas un mocītas. Tas nav mans stāsts. Mans stāsts ir par veiksmīgu un laimīgu satikšanos.

5 gadus atpakaļ nebiju gatava nopietnām attiecībām, jo tikko kā biju pārtraukusi vienas neveiksmīgas attiecības. Gribēju kādu laiku pievērst vairāk uzmanības sev. Sapratu - ja sevi pietiekami nemīli, tad tevi nemīlēs arī citi. Tā nu diemžēl bija arī man. Kompleksi par to, kā es izskatos, par manu izglītību, zems pašnovērtējums - biju mazliet pazaudējusi sevi un savu es. Vienā brīdī nodomāju - nu pietiek tā dzīvot.

Tajā brīdī nezināju, ko vēlos no jaunām attiecībām. Zināju tikai to, ko nevēlos: negribēju satikties ar puisi, kas lieto alkoholu, smēķē, krāpj savu mīļoto sievieti vai pat sit.

Tanī laikā strādāju lielveikalā “Super valu” mazā ciematiņā Leixlip, dzīvoju vienā mājā kopā ar trim latviešu meitenēm un diviem puisiem. Latviešu

Vita Valentīna dienā ar Ronana dāvatām rozēm. Foto no personīgā arhīva.

draugu netrūka, tāpat arī ballīšu.

Viens no maniem darba kolēģiem bija vienkāršs īru puisis Ronans, kuram es, taisnību sakot, nekādu uzmanību nepievērsu. Viņam vienmēr gribējās ar mani parunāties, uzzināt kaut ko vairāk par mani. Šad un tad bez jebkāda īpaša iemesla Ronans man pienāca darba laikā klāt un mani draudzīgi samīļoja. Tas man likās jocīgi, jo viņš pat nemēģināja ar mani flirtēt. Nodomāju, ka varbūt viņu nemaz neinteresē meitenes...

Man ļoti patika, ka Ronans mani pieņēma tādu, kāda es esmu, nekritizēja un necentās pārveidot. Drīz vien Ronans man atzinās mīlestībā. Es biju lielā

šokā, jo līdz tam domāju, ka Ronans ir tikai mans draugs. Viņa jūtas man likās tik tīras un patiesas, ka nevēlējos viņu sāpināt, tāpēc uzreiz godīgi pateicu, ka nevēlos attiecības un arī to, ka neesmu katoliete. Taču Ronans no manis neatkāpās, palika tāds pats mīļš draugs cerībā, ka manas jūtas mainīsies. Un pamazām tā arī patiešām notika.

Nu jau vairāk nekā 4 gadus esam kopā, un es pat nevaru iedomāties, ka es varētu būt kopā ar kādu citu. Nav nozīmes, no kuras valsts tu esi un kāda ir tava tautība, ja tevi kāds cilvēks dara tik ļoti laimīgu, ka vēlies visu savu dzīvi pavadīt ar viņu kopā...

Puiša vecāki mani pieņēma uzreiz un bija pret mani laipni. Mēs abi vienmēr tiekam mīļi gaidīti ciemos pie Ronana vecākiem. Ronans ir ciemojies Latvijā.

Kā jau teicu – mēs kopā dzīvojam vairāk kā 4 gadus, esam iekārtojušies - pat savs kaķītis ir, šīs nu uzskatu par savam mājām.

Strādāju veikalā, bet Ronans pabeidza biznesa koledžu. Kad ciemojos Latvijā, tad stāstu, ka gribētos uz dzimteni atlidot biežāk, bet nezinu, vai

darba devējs palaidīs no darba. Tad parasti kādam no maniem radiņiem vai Latvijas draugiem izsprūk jautājums: „Bet vai Ronans tevi laidīs?” Kad man kā pieredzējušai darbiniecei piedāvāja uz nedēļu pārcelties uz citu pilsētu un palīdzēt atvērt veikalu, tad arī izskanēja šis jautājums: „Vai Ronans tevi laidīs?” Man tas liekas nesaprotami – kā var mani nelaist? Man pat nav tādas domas... Jā, mēs esam kopā, bet mēs neesam viens otra privātīpašums. Zinu, ka Ronans ir priecīgs, ja man darbā lietas virzās uz priekšu, un zinu, ka viņam nav iebildumu, ja tikšos ar saviem mīļajiem.

Par precēšanos gan mēs vēl nedomājam - abi esam jauni (viena vecuma), vispirms gribam ko sasniegt dzīvē, vēl gribam izbaudīt dzīvi, paceļot.

Mazliet visu sarežģīt arī jautājums, kurā valstī mēs izvēlētos precēties, lai visi radiņi tiktu uz kāzām un lai kāzās varētu ievērot abu pušu kāzu tradīcijas. Bet par šo jautājumu vēl par agru domāt.

Vai es kādreiz atgriezīšos Latvijā? Ja godīgi - man ir sajūta, ka esmu mājās tad, kad esmu Īrijā. Un man šķiet, ka es jau pazīstu Īriju labāk nekā Latviju.

Kad braucu ar mašīnu Īrijā, zinu ceļus un noteikumus. Kad esmu Latvijā, man jālūdz kādam, lai mani visur izvadā.

Kad atbraucu uz Latviju, jutos ļoti labi, bet nezin kāpēc man gribas visu, kas ir un notiek Latvijā, salīdzināt ar Īriju. Es nevaru teikt, ka viena zeme ir labāka par otru, es mīlu abas – gan Latviju, gan Īriju...

Uz Latviju mani velk atpakaļ, jo te dzīvo visi mani mīļie radiņi. Kad atlidoju uz dzimteni, mēģinu visus viņus satikt un noorganizēt kopā pasēdēšanu. Ģimene man ir ļoti svarīga. Pa laikam kāds atbrauc pie manis ciemos, tā kā pamata īpašām skumjām nav.

It īpaši ilgas pēc mājām man ir Jāņos. Zinu, ka visi mani radiņi Jāņos ir pie omes *Rožlejās*, un man ir skumji, ka es neesmu kopā ar viņiem un palaižu garām šos skaistos svētkus. Ceru, ka kādreiz man darbā Jāņu laikā iedos brīvdienas un es tikšu uz Jāņu svinēšanu Latvijā. Diemžēl mums veikalā vasaras saulgriežos ir lielo atlaižu laiks...

Piedod, Latvija, piedodiet, mani mīļie, es esmu Īrijā uz palikšanu!

Gribu brīdināt latviešu meitenes

Sandras Preizes stāsts

Sandra ar meitiņu Sāru. Nu jau Sārai gads un 9 mēneši. Foto no personīgā arhīva.

- Arī es kādu laiku dzīvoju ārzemēs, konkrēti Kiprā. Uz Kipru aizbraucu viena, bet atgriezos no turienes kā jaunā māmiņa kopā ar savu meitiņu Sāru.

Kā es nokļuvu Kiprā un kā man tur gāja – par to esmu gatava pastāstīt viena iemesla dēļ - gribu brīdināt citas jaunās sievietes, lai viņas neiekrīt ārzemju vīriešu saldo vārdu tīklos un solījumos kā es, jo pēc tam vilšanās ir liela.

Pēc neveiksmīgas kopdzīves ar ķeipenieti Ziedoni aizbraucu no

Ķeipenes, lai sāktu jaunu dzīvi tepat, Latvijā. Diemžēl šajā dzīves posmā nopietni saslimu un ilgstoši ārstējos. Slimošana mani nomocīja un izsmēla manus spēkus. Slimību pārvarēt man palīdzēja ticība Dievam. Pēc slimšanas iestājās dzīves apnikums, gribējās kaut ko krasi dzīvē mainīt. Labprāt pasēžu pie datora, ieeju „Draugos”. „Draugos” ir iespēja iepazīties un pačatot ar dažādiem cilvēkiem. Man tas šķiet interesanti.

Vienu dienu, kad interneta portālā „Draugiem.lv” skatījos svešus profilus, ieraudzīju svešzemnieka Kashif Rana Muhammad Noon profilu un aizsūtīju viņam savu mobilā telefona numuru. Nekādu tālejošu nodomu attiecībā uz viņu man nebija – vienkārši tāpat aizsūtīju viņam savu numuru, necerot, ka svešinieks man piezvanīs. Taču Rana man sāka sūtīt īsziņas, un mēs sākām sazināties. Diemžēl es tobrīd slikti zināju angļu valodu. Kad man Rana piezvanīja, atbildēju laužītā angļu valodā. Gadījās, ka kādu vārdu nezināju, tad pateicu: “Just a minute!” un izmisīgi meklēju vārdnīcā nepieciešamo vārdu, lai atbildētu. Rana pacietīgi gaidīja.

Un tad pēkšņi viņš mani uzaicināja

lidot uz Kipru, Nikosiju. Starp citu, Rana pēc tautības ir pakistānis, viņa vecāki – turīgi cilvēki - dzīvo Pakistānā. Rana Nikosijā strādāja par menedžeri uzņēmumā „Burger King”, tas ir kaut kas līdzīgs Macdonaldam.

No sākuma viss izvērtās lieliski - perfekti sapratāmie no pusvārda, Rana par mani rūpējās un gādāja.

Pirmās aizdomas, ka kaut kas nav kārtībā, man radās, kad mēs 2008. gada septembrī atlidojām uz Latviju. Kad Latvijā Pilsonības un migrācijas dienestā gribēju nokārtot savam mīļotajam uzturēšanās atļauju, dokumentus iesniedzot, bija jānorāda Rana šķiršanās apliecības numuru, jo viņš man stāstīja, ka ir šķirtenis. Uz manu lūgumu, lai nosauc laulības šķiršanas apliecības numuru, Rana vēsi atbildēja, ka viņam nav šīs apliecības. Vēlāk gan man stāstīja visādas pasaciņas par to, kāpēc viņam šīs apliecības nav, un es beigās viņa pasaciņām arī noticēju.

Noticēju tāpēc, ka Rana lūdza, lai es kļūstu par viņa sievu un saņēma no Pakistānas visus laulības reģistrācijai nepieciešamos dokumentus.

Apprecējamies Kiprā, Nikosijā, piedzi-

Turpinājums 4. lpp.

Turpinājums no 3. lpp.

ma meitiņa Sāra. Kādu laiku es ar meitiņu dzīvoju Latvijā.

2009.gada februārī atgriezās ar meitiņu Kiprā. Un tad nākamajā dienā pēc atgriešanās Kiprā Rana man tā mierīgi parādīja vienas divgadīgas meitenītes foto un pavēstīja, ka tā esot viņa meita Alija. Mana reakcija, protams, bija šoks. Domāju, ka mans vīrs joko, bet tomēr tas nebija joks, un Sāras līdzība ar savu pusmāsu bija acīmredzama.

No šī brīža no Rana puses sākās visādi pārmetumi man. Viņam nepatika, ka es tik bieži uzturos „Draugos” un „Facebook.com”, ka es pārāk daudz kontaktējos ar svešiem cilvēkiem. Taču mani neatstāja sajūta, ka Rana cenšas kaut ko noslēpt. Kāpēc tad viņš lika man izdzēst internetā visas bildes, kur esam kopā? Es jau viņam paklausīju un mīļā miera labad visas bildes arī izdzēsu.

Pēc šī notikuma pagāja kāds laiks, kad Rana māte pēkšņi sagribēja apskatīt mūsu kopīgās bildes. Nofotogrāfējāmies, un es aizsūtīju bildes uz Pakistānu. Taču nezin kāpēc bildes līdz adresātam – Rana mātei Maimonai - nebija nonākušas. Viņa par to bija ļoti dusmīga un zvanīja dēlam un sūdzējās par mani. Rana atnāca mājās no darba un sacēla traci - ja es nemākot neko izdarīt, kā vajag, tad lai nedarot. Izrādījās, ka Rana un viņa māte baidījās, ka to sūtījumu nesaņem viņa sieva Pakistānā. Es savā naivumā prasīju, kāpēc viņš tik traki ķērc uz mani un uztraucas, ka viņa šķirtā sieva ieraudzīs mūsu bildes. Tad Rana dusmās atķērc, ka joprojām ir precējies ar savu Pakistānas sievu un nekad nav bijis šķīries. Es biju šokā. Visādas domas prātā...viņš taču teica, ka ir šķīries...kāpēc meloja?...kas būs?...ko darīt?

Biju dzirdējusi, ka latviešu sievietēm vīri - ārzemnieki atņem bērnus, un viņas dzimtenē atgriežas vienas. Tāpēc man vienīgā doma bija ar Sāru ātrāk atgriezties Latvijā, kamēr Rana nesāk

kādas represijas pret mani un necenšas man meitiņu atņemt. Sārai ir Latvijas pilsonība, tāpēc atgriezties Latvijā nebija nekādu šķēršļu.

Tā nu mēs tagad abas ar meitiņu dzīvojam Latvijā, un es esmu iesniegusi prasību tiesā par šīs nelikumīgās laulības anulēšanu.

Ar Ranu es vairs nekontaktējos, jo pēdējā saruna beidzās ar strīdiem.

Citām sievietēm iesaku nebūt naivām un neiekrist ārzemnieku izliktajās precību lamatās. Pakistāniešiem ir izstrādāta sava stratēģija, kā medīt meitenes. Skaisti komplimenti, piedāvājumi pavādit brīvdienas. Un, ja kas - latvieši arī vervē meitenes uz vieglu peļņu un gatavi par 3000 eiro pārdot nelegālim, kuram latviete ir vajadzīga kā variants uzturēšanās atļaujas Eiropā iegūšanai.

To es tikai tagad sapratu, ka arī Rana mani ir izmantojis. Pirms precībām ar mani Ranam bija pagaidu uzturēšanās atļauja. Laulības ar mani viņam deva iespēju saņemt pastāvīgu uzturēšanās atļauju.

Bez tam par studijām koledžā, kur viņš studēja, bija jāmaksā liela studiju maksa. Ja studējošais ārvalstnieks apprecas ar ES pilsoni, tad viņu no studiju maksas atbrīvo. Tā ka precības ar mani Ranam bija izdevīgs darījums un pilnīgi par velti. Taču es nenožēloju, ka satiku Ranu, jo tagad man ir mana mazā princesīte Sāra, kas ar lielajām, brūnajām acīm un savu smaidu spēj apburt ikvienu un kas ir tik līdzīga savam tētim.

Tagad meklēju Latvijā darbu un gaidu tiesas sēdi par manas laulības anulēšanu.

Neesmu zaudējusi cerību satikt vīrieti, kas mani patiešām iemīlēs un neizmanto manu uzticēšanos un mīlestību savtīgos nolūkos. Ja tas būs ārzemnieks, tad, iespējams, atkal aizbraukšu no Latvijas, jo dzīve svešumā mani nebaida. Galvenais jau ir satikt īsto cilvēku – vienalga, vai viņš dzīvos Āfrikas džungļos vai Ņujorkas debesskrāpjos.

11. Saeimas vēlēšanu rezultāti vēlēšanu iecirknī Nr.697 Ķeipenes pagastā

Balsotāju kopskaits 424.

Vēlēšanu kastēs atrasto derīgo vēlēšanu aploksņu kopskaits 423, no tām 5 tukšas aploksnes un viena aploksne ar vairākām vēlēšanu zīmēm. Tātad vēlēšanu kastēs atrasto derīgo vēlēšanu zīmju kopskaits ir 417.

Balsošanas rezultāti

1. „Zatlera Reformu partija”

160 balsis (37,83%)

2. VIENOTĪBA 77 balsis (18,20%)

3. Nacionālā apvienība „Visu Latvijai!”- „Tēvzemei un Brīvībai/LNNK” 76 balsis (17,97%)

4. Zaļo un Zemnieku savienība 57 balsis (13,48%)

5. Politisko partiju apvienība

„Saskaņas centrs” 34 balsis (8,04%)

6. Šlesera Reformu partija LPP/LC 4 balsis (0,95%)

7. „Pēdējā partija” 3 balsis (0,71%)

8. „Par prezidentālu republiku”

2 balsis (0,47%)

9. „Tautas kontrole” 2 balsis (0,47%)

10. Latvijas Sociāldemokrātiskā strādnieku partija 1 balss (0,24%)

11. „PCTVL-Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā” 1 balss (0,24%)

12. Kristīgi demokrātiskā savienība 0

Salīdzināšanai – 10. Saeimas vēlēšanās 2010. gada 2. oktobrī Ķeipenes pagasta vēlēšanu iecirknī Nr.697 derīgo vēlēšanu aploksņu kopskaits 462.

Visvairāk balsis saņēmušas: VIENOTĪBA – 210 balsis; Zaļo un Zemnieku savienība – 112 balsis; Nacionālā apvienība „Visu Latvijai!”- „Tēvzemei un Brīvībai/LNNK” – 58 balsis; politisko partiju apvienība „Saskaņas centrs” – 25 balsis.

SLUDINĀJUMI

Aicinām pagasta pensionārus pieņemt uz ekskursiju!

Ekskursija notiks š.g. 26. oktobrī. Brauksim uz Latgali – Aglonā apmeklēsim Karaļa kalnu, baziliku un Maizes muzeju, Preiļos - Leļļu muzeju.

Maksa par ceļa izdevumiem - 8 lati - jāsamaksā pirms brauciena.

Ekskursijas rītā pulksten 7.00 pulcējamies pie Ķeipenes tautas nama. Lai pieteiktos uz ekskursiju, nekavējoties zvanīt Dainai, tālr. Nr.28394558.

Pārdodu medu. Vilnis, tālr. Nr.26425498.

MADLIENAS

BŪVVALDE INFORMĒ

2011. gada augustā saņemts viens būvniecības iesniegums – uzskaites karte būvniecībai Ķeipenes pagastā:

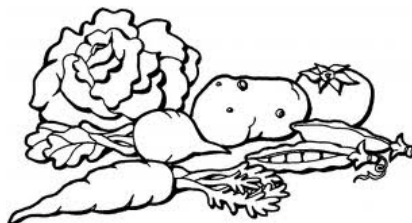
31. augustā no Normunda Salmaņa dzīvojamās mājas būvniecībai nekustamajā īpašumā „Ausekliši”.

Būvvaldes lēmums – atbalstīt būvniecības ieceri un izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumu.

Š.g. 15. oktobrī no plkst.9.00

Ķeipenes ciema centra autostāvlaukumā

Rudens tirgus diena.

Pēc vēlēšanām un kāzām reti saņem to, ko esi vēlējis?

11. Saeimas vēlēšanas garām. Latvija un arī ķeipenieši izdarījuši savu izvēli. Lai arī daudzi apgalvo, ka viņus politika neinteresē un arī uz vēlēšanām neaizgāja, mēs visi - gribam to vai negribam - esam iesaistīti politikā un atkarīgi no politikas. Taisnība Ž. Renāram, kurš teicis: „- Es ar politiku nenodarbojos.- Bet ziniet, tas ir tāpat kā teikt: „Ar dzīvi nenodarbojos”.”

Domāju, ka liela daļa vēlētāju ir vīlušies savās cerībās un zaudējuši

uzticību politiķiem. Par to pārliecinājās, augustā un septembra sākumā pēc uzņēmuma MWorks pasūtījuma veicot aptauju Ķeipenes pagastā un aptaujājot 222 cilvēkus.

Bet ko var darīt – politika nekad nav bijusi fīra lieta. Trāpīgi politika un politiķi raksturoti gudru vīru atziņās:

„Politīķi domā vienu, runā citu, dara trešo, bet izdodas pavisam kas cits”. (Franklins Adamss)

„Politikā svarīga ir balss, nevis vārdi,

kurus tā pauž”. (Ž. Romēns)

„Politīķis ir cilvēks, kas ziedos jūsu dzīvību par savu dzimteni”. (T.Ginens)

„Politīķi ir kā baloži –pirms vēlēšanām ēd no rokas, bet pēc vēlēšanām....taisa uz galvas”. (Joahims Zīgerists)

„Politīķa sapnis: mēms, kurls un akls vēlētājs”. (Nezināms autors)

Bet tagad - par ko 11. Saeimas vēlēšanās balsojuši mūsējie –ķeipenieši, un kā viņi apmierināti ar vēlēšanu rezultātiem.

Skaidrīte Sarkalne. – Nekad neesmu slēpusi savus uzskatus un pārliecību, un tāpēc nebaidos nosaukt savu izvēli – arī šajās Saeimas vēlēšanās balsoju par nacionālo apvienību „Visu Latvijai!”- „Tēvzemei un Brīvībai/LNNK”. Ar vēlēšanu rezultātiem esmu patiešām apmierināta: nacionālā apvienība „Visu Latvijai!”- „Tēvzemei un Brīvībai/LNNK”, par ko es balsoju vēlēšanās, ir ieguvusi par 6 deputātu vietām vairāk salīdzinājumā ar 10. Saeimas vēlēšanām. Esmu gandarīta par tādu iznākumu. -

Andrejs Mihailovs. – Vēlēšanās piedalījos. Gribēju balsot par Nilu Ušakovu – viņš tik daudz laba ir izdarījis Rīgā - domāju, ka arī visas Latvijas labā varētu daudz laba paveikt. Pārskatīju visas vēlēšanu zīmes, bet N. Ušakova vārdu un uzvārdu tajās neatradu. Tad ņēmu un nobalsoju par 1. vēlēšanu sarakstu – par „Vienotību”. No jaunievēlētajiem deputātiem nekādus brīnumus negaidu – viņi jau varēs darboties esošā budžeta ietvaros. Kuram tad ņemsi nost, kuram pieliksi ?– tāpēc, visticamāk, nekādu lielu izmaiņu nebūs.-

Santa Zēmele. – 11. Saeimas vēlēšanās piedalījos. Mana izvēle bija par labu „Zatlera Reformu partijai”. Vai esmu apmierināta ar vēlēšanu rezultātiem? Taisnību sakot, nezinu, ko atbildēt. Vienkārši man ir zudusi ticība, ka Latvijā kaut kas tuvākajā laikā varētu izmainīties uz labo pusi. Nezin vai 11. Saeimas deputāti būs tie, kas Latviju izvedīs saulītē. Tajā pašā laikā negribu pamest Latviju – gribu dzīvot un strādāt, un audzināt meitiņu Sendu dzimtenē. Arī mana vecākā māsa Ginta, kura ar savu ģimeni dzīvo Īrijā, tomēr grib, ja ne tūlīt, tad pēc pāris gadiem atgriezties Latvijā.-

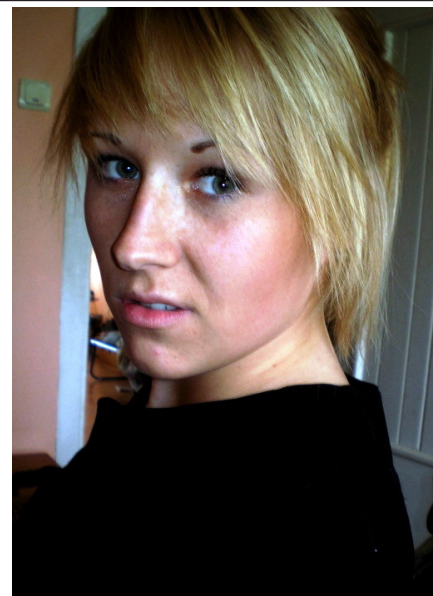
Rita Rute. – Es vēlēšanās piedalos vienmēr. Arī šajās Saeimas vēlēšanās piedalījos – atbraucu uz vēlēšanām ar riteni. Nobalsoju par partiju „Saskaņas centrs”. Skatījos „Saskaņas centra” reklāmas televīzijā, un mana izvēle par labu šai partijai bija tāpēc, ka N. Ušakovs reklāmās solīja palielināt pensijas. Ceru, ka „Saskaņas centrs” savus solījumus pildīs. Kaut gan īstas pārliecības nav, bet tomēr ceru...-

Krista Mačuka. –Šīs ir manas pirmās Saeimas vēlēšanas. Par ko es nobalsoju – negribu publiski teikt.

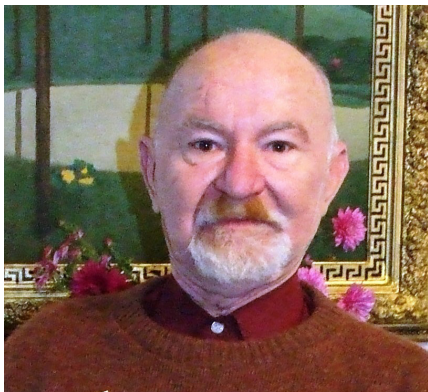
Vēlēšanu rezultāti mani neapmierina. Man nepatīk fakts, ka Saeimas vēlēšanās uzvarēja partija „Saskaņas centrs”, par kuru balsoja visi krievu tautības vēlētāji.

TV ziņās redzēju, ka Daugavpilī pat no Krievijas bija ieradušies aģitatori, kas centās pārliecināt daugavpiliešus balsot par „Saskaņas centru”. Kā redzams, viņu aģitācija bija gana efektīva, jo Daugavpilī par „Saskaņas centru” savas balsis atdevuši gandrīz 72% vēlētāju.

Baidos, ka drīz krievu valoda kļūs par otru valsts valodu, un man žēl, ka vēlēšanās neuzvarēja latviskās partijas.-

Turpinājums no 5.lpp.

Talrids Rullis. – Vēlēšanu rezultāts, manuprāt, ir vērtējams kā pozitīvs. Pirmo reizi ir lieliska iespēja izveidot tautisku un stipru koalīciju, kurā būtu Vienotība, Zatlera Reformu partija un nacionālā apvienība „Visu Latvijai!”- „Tēvzemei un Brīvībai/LNNK”. Šī koalīcija, kārtīgi un godīgi strādājot, varētu izdarīt tik daudz, cik 20 gados nav izdarīts.

Es pats, protams, balsoju par „Vienotību”. Uzskatu, ka V. Dombrovskis ir pats labākais Ministru prezidenta kandidāts. V. Dombrovski par 90% kā

Valda Gēma. – Saeimas vēlēšanās nepiedalījos. Priekš kam man tas? Ko man tā Saeima un deputāti labu iedos – ir tikai tas, ko es pati izdaru. Bez

Zina Bandere. – Vēlēšanās piedalījos, balsoju par „Zatlera Reformu partiju”. Rezultāti ir tādi, kādi tie ir. Uzskatu, ka tagad Saeimā ievēlētajām partijām nevajadzētu veltīt tērēt laiku sarunām un pārrunām par koalīciju veidošanu, bet vajadzētu visiem apvienoties un sākt strādāt, jo galu galā mērķis visām partijām it kā ir viens – Latvijas izaugsmes veicināšana, cilvēku labklājības celšana. Tad nu uz priekšu!

Mūsu izvēles laiks garām. Nu ir pienācis brīdis, kad jaunajai Saeimai jāsāk strādāt un pierādīt sevi darbos. Pēc vēlēšanām un kāzām reti saņem to,

visderīgāko valdības vadītāja amatam atzina arī trīs astrologi.

Kāpēc V. Dombrovskis ir vispiemērotākais šim amatam? Tāpēc, ka viņš ir šahists un rēķina gājienus uz priekšu. Vienīgais viņa trūkums manā skatījumā ir tas, ka viņš nav orators pēc rakstura.

Piekrītu Valsts kontrolei I. Sudrabai, ka valsts nav jāpakļauj eksperimentiem un ka valsti jāvada kompetentiem un pieredzējušiem politiķiem. Bet kā tad ir ar V. Zatleru? Viņš četros gados ārsta kvalifikāciju ir zaudējis, bet nav ieguvis pietiekamu politiķa pieredzi.

Ir vēl viena lieta. Ir iespējama arī normāla valdība, ja koalīcijai pievienojas Saskaņas centrs. Tad koalīciju veidotu Vienotība – Zatlera Reformu partija – Saskaņas centrs.

Iekļaujot Saskaņas centru koalīcijā, būtu iespējams to atmastot, jo Saskaņas centra pirmsvēlēšanu solījumi, piemēram, par pensiju indeksāciju, nav pašlaik realizējami. Tie izskanēja tikai tāpēc, lai savāktu pēc iespējas vairāk vēlētajū balsu. –

tam vēlēšanu dienā biju slima un vēl tagad esmu slima, un kā gan es tos 10 km līdz centram varēju tikt? Saslimu, iedama kartupeļu talkās pie kaimiņiem – sakarsu, noāvu basas kājas un strādāju, un kakls bija ciet, sākās klepus.

Pie ģimenes ārstes biju aizgājusi, bet uz Ogrī uz rentģenu nebraukšu un zāles nedzeru – lietoju tikai zāļu tējas un medu.

Toties kartupeļus ziemai esmu nopelnījusi – veselus sešus maisus. Būs man pašai un maniem četrkājainajiem draugiem – diviem suņiem un četriem kaķiem ko ēst. Bet deputāti – kas man par tiem ko uztraukties? Viņi arī par mani neuztraucas. –

ko esi vēlējis, – tā vēsta aforisms. Vai tā būs arī šoreiz – to rādīs laiks. Pašlaik mēs visi dzīvojam rožainās cerībās, ka tā nebūs...
B. Mietule

Andris Upenieks. – Visumā mani vēlēšanu rezultāti apmierina. Pat necerēju, ka tie būs tik labi. Esmu priecīgs, ka Lembergs dabūja no vēlētājiem to, ko pelnījis. Pārsteidz, ka tomēr Ķeipenē vēl ir 57 naivuļi, kas balsoja par Zaļo un zemnieku savienību, aiz kuras stāv Lembergs. Kā citādi kā par naivumu lai nosauc to, ka cilvēki vēl joprojām turpina slavīnāt Lembergu? Par ko viņu slavēt? Par to, ka viņš no mums visiem nozagta kādu nieku atmet arī Ventspilij? Manuprāt, Zaļie un zemnieki sen vairs nav lauku un zemnieku interešu aizstāvji.

Runājot par vēlēšanām, ir vēl viens „bet”. Diemžēl nabaga vēlētājs, tai skaitā arī es, nevar zināt, kā partijas pildīs savus solījumus, savas programmas un nostādnes pēc vēlēšanām. Tāpēc daudziem vēlētājiem pēc vēlēšanām var būt dziļas vilšanās.

Vēl es neko nesaku. Skatīsimies, kā risināsies turpmākie notikumi. –

INFORMĀCIJA

Vairs vienmēr nebūs jāmēro ceļš līdz Madlienas bankomātam

Piecas Latvijas komercbankas – *Citadele, DnB, NORDEA Banka, Latvijas Krājbanka, Nordea* un *SEB banka* saviem karšu lietotājiem piedāvā iespēju, iepērkoties ar maksājumu karti, no kases izņemt skaidru naudu līdz pat 50 latiem vienā pirkuma reizē.

Pakalpojums “Naudas izmaksa” sniedz iespēju, norēķinoties ar maksājumu karti, papildus no kases izņemt arī skaidru naudu. Ķeipeniešiem šāds piedāvājums ir aktuāls, jo mūsu pagastā nav bankomāta – tuvākais bankomāts ir Madlienas centrā.

Ķeipenieši reizē ar pirkumu noņemt no sava bankas konta skaidru naudu varēs, iepērkoties SIA „Ķeipenes aptieka”. Aptiekas īpašniece Helga Uljane vienīgi lūdza ķeipeniešus šo iespēju labāk izmantot pēcpusdienā, nevis rīta pirmajā pusē.

Ķeipenes pagasta pārvaldes lēmumu apskats

Š.g. septembrī Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītājs V. Sirsonis pieņēmis vienu lēmumu:

-atļaut īrniekam A. Dišleram iemitināt viņam izīrētajā dzīvojamā platībā citu personu.

B. Mietule

Gaidām padomus no komunālo maksājumu parādniekiem

Jau septembrī daži daudzdzīvokļu māju iedzīvotāji izteikuši vēlmi, lai Ķeipenes pagasta pārvaldes komunālā daļa sāk apkuri, jo dzīvokļos ir auksti.

Diemžēl par apkures sezonas uzsākšanu vēl nevar būt ne runas. Pasakiet, kā lai uzsāk apkures sezonu, ja daudzdzīvokļu mājās dzīvojošie komunālo pakalpojumu saņēmēji ir sakrājuši šādus parādus un neko nedara, lai parādi samazinātos? Lai nemaksātāji dod gudru padomu, kā tas ir izdarāms!

Komunālo maksājumu (apkure, ūdens, kanalizācija, atkritumu izvešana, kāpņu elektrība) parādi pa daudzdzīvokļu mājām uz 26.09.2011.:

1. Atmosdas - 9170,27 latī;
2. Akācijas – 7898,13 latī;
3. Kraujas – 6731,93 latī;
4. Atvari – 5432,20 latī;
5. Palejas – 2300,57 latī;
6. Vizbuļi – 593,12 latī.

Kopējais parāds 32126,22 latī.

Komunālās daļas grāmatvede I. Drēviņa

ĶEIPENES VIDES CENTRA AKTUALITĀTES

Ķeipenes vides centrā **Mākslas studija pieaugušajiem.**

Pirmā nodarbība š.g. 5. oktobrī no plkst.10.00 – 12.00. Pasniedzēja Skaidrīte Krīgere. Pirmā nodarbība bez maksas. Tuvāka informācija pa tālr. Nr.22348865.

Ķeipenes vides centrā **ģitāras spēles nodarbības.**

Pirmā nodarbība š.g. 8. oktobrī plkst.11.00.Pasniedzēja Dace Priedoliņa. Maksa par nodarbību 2 latī. Tuvāka informācija pa tālr. Nr.22348865, 28354648.

Š.g. 15. oktobrī no pulksten 11.00 **jauniešu spēļu pēcpusdiena.**

Š.g. 22. oktobrī no pulksten 11.00 **senioru spēļu pēcpusdiena.**

Dabas skaistākajos vārdos skatoties

Gēte ir teicis, ka „puķes ir dabas skaistākie vārdi un hieroglifi, ar kuriem tā dara zināmu, cik mēs tai esam mīļi”.

not, izstādes apmeklētājus laipni sagaidīja pensionāru klubīņa pārstāves Daina Zēmele un Lucija Vītoļiņa, kuras

Izstādes apmeklētājus laipni sagaidīja Lucija Vītoļiņa (pirmā no kreisās) un Daina Zēmele.

Dabas skaistākajos vārdos pavērties ķeipeniešus 17. septembrī Ķeipenes Tautas namā aicināja pagasta pensionāru klubīņš, kura biedres Daina Zēmele, Astrīda Zepa, Dzidra Graudiņa, Marija Grīnberga un Biruta Kalniņa sadarbībā ar tautas nama vadītāju Inesi Daugavieti bija izveidojušas rudens ziedu, ābolu un dārzeņu izstādi.

Rudens ziedu krāšņumā lūkoties, nogaršot sulīgus un gardos ābolus, kas izauguši ķeipeniešu ābeļdārzos, panašoties ar lielajām smiltsērķšķu ogām, acīm apžilbstot no piparu sarkanuma, varēja ikviens interesents – gan tie, kas bija speciāli nākuši uz izstādi pagasta tautas namā, gan tie, kas te iegriezās, iedami gar pagasta kultūras iestādi uz vēlēšanu iecirkni, lai piedalītos 11. Saeimas vēlēšanās.

Nomierinošai un liegai mūzikai ska-

pastāstīja jau par tāliem nākotnes plāniem – par liliju izstādi nākamajā vasarā. Žēl, ka šī ideja neradās jau šovasar, bet nekas – nekur jau nākamā gada vasara nepaliks.

Jāsaka paldies visiem ķeipeniešiem, kas bija atnesuši, atveduši uz izstādi kaut ko no sava dārza: par skaitstajiem rudens ziediem paldies Astrīdai Zepai, Ingridai Krūmiņai, Intai Mačukai, Dzidrai Graudiņai, Mirdzai Ozolai, Marijai Grīnbergai, Dainai Zēmelei, Lucijai Vītoļiņai; par koši sarkanajiem pipariem – Jānim Stivriņam; par gardajiem āboliem – Daigai Kalvai (Daiga atveda arī smiltsērķšķu zarus!), Intai Mačukai un Dainai Zēmelei un vēl paldies arī Līgai Zvirgzdiņai par kabaci, ķirbjiem un gurķiem, kurus viņa no sava mazdārziņa bija pa visu lietu atstūmusi ar dārza ratiņiem!

B. Mietule

LĪDZJŪTĪBAS

*Runājiet ar mani klusi,
Saudzīgāk kā citu dienu:
Šodien sirds man palikusi
Smagāka par sāpi vienu.
(E. Zālīte)*

Skumjajā brīdī esam kopā ar
**Tamāru Briedi un Diniju
Jēkabsoni**, kapu
kalniņā izvadot māti
un vecmāmiņu.

Bērnudārza “Saulīte”darbinieki

*Saņem silti, Zemes māte,
Manu mīļu māmuliņu,*

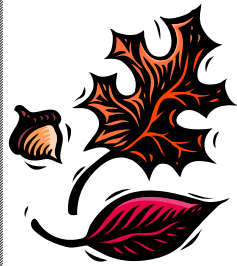

*Ieliec viegli savā klēpī
Sagurušo augumiņu.*

Izsakām līdzjūtību
**Tamārai Briedei un Dinijai
Jēkabsonei**, māti un vecmāmiņu
guldot zemes klēpī.

Akāciju mājas iedzīvotāji

*Es atraisos no rudeņa,
savicinu kļavlapu spārnus*

*un lidoju,
bet ābolu
smagums velk
mani uz zemi.
Zeme sparīgi
griežas
un griež mani;
un es griežu
krūtis pretī*

*slapjdraņķim.
(A. Neibarts)*

Sveicieni dzimšanas dienās rudens bērniem- septembra jubilāriem!

Lai slapjdraņķis nebojā Jūsu omu, jo septembris taču pirmām kārtām ir krāšņo lapu mēnesis! Lai skumjās domas, nīgrums aizplūst līdz ar septembra lietus tērcītēm un lai sirdī, veroties kļavlapu zeltā, ieplūst prieks!

Stārķa ziņas

*„Viss
pilnīgais un
pabeigtais
izraisa
prieku.
Tādēļ bērni
un puķes
tā iepriecina, jo viņi, absolūtā
skaistuma vēstneši, savā aplodā
pilnīgi”. (Z. Mauriņa)*

Priecājamies par jaunas dzīvības nākšanu pasaulē un sveicam vecākus **Zani Balgalvi un Gati Graudiņu** ar otrā bērniņa – **dēliņa Kristera** – piedzimšanu! Kristers piedzimis š.g. 1. septembrī. Lai mazajam puisītim laba veselība un laimīgi vecāki!

*Vakars smaržo daudz saldāk kā
rīts,*

*Visu dienas medu savās kannās
sakrājis.... (E. Vēciņa)*

*Sirsnīgi sveicieni un laba
vēlējumi apaļajās dzīves*

jubilejās **LAIMONIM
EZERIŅAM**

(9. septembrī 80 gadi) un

SILVIJAI

ANDRIKSONEI

(18. septembrī 75 gadi)!

Saglabāt arī turpmāk optimismu un neremdināmas dzīves alkas! Jo kas tad ir dzīve? „Nepielipt lietām, lidot pāri tām, kalnā kāpšana bez mitas, līdz atveras plaši apvāršņi.”

(Zenta Mauriņa)

*Mīlestība no pirmā acu skatiena –
tas nav nekāds brīnums. Mīlēt tad,
kad jūs viens uz otru esat skatījušies
gadiem ilgi, – tas ir brīnums.*

*Tā aplāj visu, tā
tic visu,*

*Tā cerē visu, tā
panes visu.*

*Mīlestība nekad
nebeidzas...*

*Sirsnīgi sveicam
Broņislavu un
Jāni Stivriņus*

*Smaragda kāzu jubilejā (12.
septembrī)!*

Kopā nodzīvoti 55 gadi – tas ir tiešām ievērojams skaitlis. Turieties, sargājiet viens otru, gaidot atkal jaunus un skaistus rudenus ar rāmu mieru un lapu krāsainību!

Ķeipenes pagasta pārvalde

Aicinu uz jaunu, radoši aktīvu darba cēlienu Ķeipenes Tautas namā!

No oktobra Ķeipenes Tautas namā atsāks darboties pašdarbības kolektīvi un interešu grupas.

SENIORU DEJU KOLEKTĪVAM šī būs jau 13. sezona. Pirmdien, š.g. 3. oktobrī plkst.19.30, aicinu senioru deju kolektīva dalībniekus pēc vasaras pārtraukuma uz pirmo tikšanos Ķeipenes Tautas namā. Ļoti gaidu, ka kolektīvam pievienosies arī jauni dejotāji!

Tikai otrā sezona būs **VIDĒJĀS PAAUDZES DEJU KOLEKTĪVAM “DANDZIS”**. Deju kolektīvu tāpat kā līdz šim vadīs Aiga Jermaka, koncertmeistare Agnese Brauna. Pirmā jaunās sezonas nodarbība ceturtdien, š.g. 13. oktobrī plkst.19.00.

Otrdienu vakaros Tautas nama telpās darbosies **ĶEIPENES AMATIERTEĀTRIS**, ko jau 11. sezonu vadīs Alda Račika. Aktieri uz pirmo tikšanos tiek gaidīti otrdien, š.g. 4. oktobrī plkst.19.00.

Ar skanīgām dziesmām pagasta pasākumus vēlas kuplināt pagasta **JAUKTAIS VOKĀLAIS ANSAMBĻIS**, ko turpinās vadīt Ineta Balode. Ansambļa mēģinājumu dienas būs trīsdienas. Kolektīvs ļoti gaida jaunus dziedātgrībētājus!

Pirmā jaunās sezonas nodarbība trešdien,

š.g. 5. oktobrī plkst.19.00.

Tos, kuriem rūp sava veselība, aicinu uz **JOGAS NODARBĪBĀM**. Nodarbības ir par maksu, tās notiks pirmsskolas izglītības iestādes “Saulīte” zālē divas reizes nedēļā pirmdienās un ceturtdienās. Pirmā tikšanās pirmdien, š.g. 3. oktobrī plkst.18.45, bērnu darza zālē.

Otrdienu vakaros no plkst.18.00 - 19.00 būs iespēja izvingroties **AEROBIKAS NODARBĪBĀS**, kuras vadīs Baiba Barsaraba. Tās būs maksas nodarbības. Pirmā nodarbība Ķeipenes Tautas namā otrdien, š.g. 4. oktobrī plkst.18.00. Līdzī jāņem ērts tērps vingrošanai, ērti apavi, sedziņa vai paklājiņš.

Trešdien, š.g. 19. oktobrī plkst.18.00, aicinām uz tikšanos Ķeipenes Tautas namā visus, kam interesē **LĪNIJDEJAS!**

Ir iespējams organizēt maksas **NODARBĪBAS HIP - HOP DEJU** piekritējiem. Uz nodarbībām var pieteikties, sākot no 10 gadu vecuma. Ja ir interese un vēlēšanās, zvaniet Tautas nama vadītājai un piesakieties!

Gaidīšu atkal uz jaunu, radoši aktīvu darba cēlienu!

Tautas nama vadītāja **Inese Daugaviete**, tālr. Nr.26545470.